

godkendelsesmyndigheden i forbindelse med godkendelse af det pågældende anlæg på baggrund af oplysninger fra ansøgeren. Ved bestående anlæg fastsættes størrelsen i forbindelse med godkendelsesmyndighedens afgørelse om fortsat drift. Sikkerhedsstillelsen fastlægges på grundlag af godkendelsesmyndighedens vurdering af anlæggets oplysninger om, hvilke forudsigelige omkostninger der kan blive tale om under hensyn til anlæggets beliggenhed, anlæggets indretning og overfladeareal, affaldstyper og -mængder m.v. Se endvidere bemærkningerne til de enkelte bestemmelser for en nærmere beskrivelse.

Tilsynsmyndigheden vil kunne søge sig fyldestgjort i sikkerhedsstillelsen for de forudsigelige omkostninger i forbindelse med en eventuel selvhjælpshandling i relation til nedlukning og efterbehandling, eller i særlige tilfælde ved midlertidig stop for modtagelse af affald i driftsperioden, jf. nærmere under de specielle bemærkninger nr. 5, ad § 39 b, stk. 1. Det bemærkes, at ved selvhjælpshandlinger i relation til uforudsigelige omkostninger, herunder bl.a. afværgeforanstaltninger, vil tilsynsmyndigheden ikke kunne søge sig fyldestgjort i sikkerhedsstillelsen. Hvis der er uenighed om det krav, der danner grundlag for trækket på sikkerhedsstillelsen - bortset fra de tilfælde, hvor kommunen selv stiller en garanti på anfordringsvilkår over for godkendelsesmyndigheden - kan der først ske træk på sikkerhedsstillelsen, når myndighedens krav er fastslået ved dom.

Klageadgang

Afgørelse om sikkerhedsstillelse vil kunne påklages til Miljøstyrelsen - og til Miljøklagenævnet, hvis sagen vurderes som større eller principiel, jf. lovens almindelige klage regler.

5.2. Betaling for deponering af affald

Forslaget til ny § 50 a, stk. 1, er en følge af direktivets artikel 10.

Artikel 10 indeholder følgende bestemmelse:

»Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at alle omkostninger ved etablering og drift af et deponeringsanlæg, herunder så vidt muligt omkostningerne i forbindelse med sikkerhedsstillelse eller tilsvarende som omhandlet i artikel 8, litra a, nr. 4, og de anslåede omkostninger ved deponeringsanlæggets nedlukning samt efterbehandling i en periode på mindst 30 år er dækket af den betaling, operatøren forlanger for deponering af en hvilken som helst type affald på anlægget.«

Et deponeringsanlæg må derfor - for at opfylde direktivets krav - indregne blandt andet følgende om-

kostninger i den betaling, anlægget forlanger for deponering af affald:

- planlægning og etablering af anlægget, herunder udvidelser,
- investeringer i bygninger, materiel m.v.,
- omkostninger i den periode, hvor anlægget modtager affald og frem til efterbehandling af anlægget er afsluttet (administration, lønninger, bortskaffelse af perkolat, monitorering af perkolat, grundvand og overfladevand, kontrol med gas, vedligeholdelse af pumper, dræn, slutfaldtækning af deponeringsenheder, retablering af arealet m.v.).

Deponeringsanlæggene skal kunne dokumentere, at de i den opkrævede betaling for deponering af enhver type affald har taget højde for ovenstående omkostninger. De omkostninger, hvis afholdelse ligger fremme i tiden, skal anslås i beregningen af taksterne for deponering af de forskellige affaldstyper. Miljø- og energiministeren gives hjemmel til at fastsætte regler, der skaber gennemsigtighed i omkostningsdækningen og regler, som giver mulighed for at påse, om direktivets krav efterleves.

Hovedparten af omkostningerne - nemlig omkostninger til planlægning og etablering af anlægget, udvidelser heraf og til den daglige drift i den periode, hvor anlægget modtager affald - vil allerede i dag være indregnet i den betaling, anlæggene forlanger for deponering af affald. Også omkostninger til nedlukning og efterbehandling af anlæggene vil formentlig i et vist omfang være omfattet af betalingen. Kommunernes Landsforening og Reno-Sam (forening af 26 fælleskommunale affaldsselskaber i Danmark) vurderer således, at mange offentligt ejede deponier allerede i dag indregner omkostningerne til nedlukning og efterbehandling af anlæggene i betalingen og foretager hensættelser til dækning af disse omkostninger. Derimod kan det ikke med det nuværende vidensgrundlag oplyses, om der er dækning for disse omkostninger, især for efterbehandling, for en periode af minimum 30 år, således som direktivet foreskriver.

Forpligtelsen i § 50 a, stk. 1, er fastsat direkte i loven og afventer ingen supplerende regler herom. Det bemærkes dog, at § 50 a først finder anvendelse for bestående anlæg pr. 16. juli 2009, jf. forslagets § 3, stk. 3.

5.3. Teknisk kompetent ledelse af deponeringsanlæg samt uddannelse af personale

Ifølge direktivets artikel 8, litra a, nr. 2, pålægges medlemslandene at sikre, at anlægget ledes af en fysisk person, der er teknisk kompetent hertil, og at faglig og teknisk oplæring og uddannelse af anlæggets personale er sikret.